

Reja Ederim Uyu Rejep

İçeriği Yazan: [Sevda EĞER](#) [1] Zaman: Çar, 01/10/2008 - 06:00

Yazar: Sevda EĞER

Aşkta gurur yoktur<?xml:namespace prefix = o />

Yeşilçam'a esefle sunulur

Bölüm-1 / Sahne-5

- Nen var kuzum, yoksa mesut değil misin? (Soran gözlerle bakınız.)

- Ne münasebet? Elbette mesudum. (Çenenizi titretiniz.)

- Yoksa fakir bir şoför olmam gururuna mı dokunuyor? Futbolda da kariyer yapamadık, biliyorsun. Fek'at bu mutlu olamayacağız manasına gelmez. Her şey değişecek yavrum. Daha bu gün hükümet maaşlara yüzde beş zam yapacağının müjdesini verdi. Ama asıl şahane haber bu değil?

- Neler söylüyorsun? Bundan daha müjdeli haber ne olabilir?

- Politikaya girmeye karar verdim sevgilim. Geçen gün pek muhterem bir beyle tanıştım. Görsen öyle tonton, öyle şeker ki; kızarmış kadayıf gibi! Yüzüne bakınca bir refah, bir huzur buluyor insan. Bir an "Baba" demek geldi içimden, fekat ileride olabilecekleri kestiremediğim için o anlık kendime hakim oldum.

Mektepten dava arkadaşlarım vesile oldular. Birbirimizi görür görmez seviştik. Katileşmeden sana söylemek istemedim. Bugün partinin ilçe reisliğine seçildim, keleşim. Bende bir ışık olduğunu söylediler. İleride mebus bile olabilmışim.

- Tanrım, duyduklarına inanamıyorum. Ne saadet! Eğleniyor musun yoksa benlen! Rica ederim hislerimle oynama, böyle latifeleri sevmem, bilirsin. (Gözleri nemlendiriniz.)

- Nayır sevgilim hakikat bunlar; göreceksin ziyadesiyle mesut olacağız. Bütün ülkeleri gezeceğiz. Çocuklarımız ecnebi memleketlerde okuyacak. Misal, oğlumuz oyuncak gemi mi istedi, hakikisini temin edeceğim. Asker olmayı ret mi etti, o vakit gidip oralarda yan gelip yatmasına müsaade etmeyeceğim. Büyük bir aile olacağız.

Muhteşem bir ekibim olacak. Özellikle zengin fakat niteliksiz, hitabeti zayıf, umum kültürü felaket zat-ı muhteremlerden oluşacak benim takımım. Onlar vatandaşa istediği gibi davranacak, ben de onlara. Açık ve samimi olacağız. Fikrimiz, zikrimiz bir olacak. Bir vatandaşa sövmek mi istedik, anında lafı gediğine koyacağız. Bir başkasını kayırmak mı istedik, aleni olarak çifte standart uygulayacağız. Evvela cesaretimiz şaşkınlık yaratsa da, duruma çabuk alışacaklar; hatta hayranlık duyacaklar ve her şeyi doğallığıyla kabul edecekler. Bir süre sonra kimse hakarete veya vurguna ses çıkarmayacak; hatta ses çıkaranları da bizzat kendileri bizim adımıza paylayacak.

Memlekette kamu malı bırakmayacağız, ne varsa satacağız. Öyle ya para gerek, kupkuru toprağı kim ne yapsın? Torpilden kadroları şişmiş, yenilenmediğinden ıskartaya çıkmış şirketleri kim ne yapsın? Kurtulacağız ümmetçe bu angaryalardan. Bu hususta, Avrupa'dan destek alacağız. Kim bilir, belki bir gün Büyük Ortadoğu Projesi'nin Türkiye karakol zabiti bile olurum. (Sevinçle zıplayınız.)

Ve tabi hanımlar... İkinci sınıf insan olmaları için ne gerekiyorsa yapacağız. Karınlarından üç sıpayı,

sırtlarından şeriat sopasını eksik ettirmeyeceğiz evelallah. (Odanın içinde heyecanla sağa sola koşunuz.)

-Yalvarırım yeter! Başım döndü, ne biçim lakırdılar bunlar? Unutma ki ben de bir kadınıym. Nasıl olur bu dediğin? (Ekseninizde dönünüz.)

- Elbette yardımlarınla yavrum; hem de bir kadın olarak... Seni de bu küçük oyunumuza dahil ettim. Beraber yürüyeceğiz bu yollarda. Göreceksin çok eğleneceğiz. Sana bir hediyem var, aç bakalım beğenecek misin? (Pis pis sırtınız.)

- Ah, bir armağan ha? Bunlar da ne kuzum?

- Anlatayım sevgilim. Önce başındaki yazmayı çıkarıyoruz. Şu örtü ve eşarpla kafanı iyice sıkarak bağlıyoruz. Dur bir dakika, oluyor. Olacak, debelenme bir dakika.

- Ighh, hıkk hıkk! (Debeleniniz.)

- Affet! Fazla sıktık galiba gevşetelim biraz. Evet. Sonra şu pardösüyü giyiyorsun. İşte oldu! Muntazam bir şey. Sen ve kızlarımızın tek vazifesi bu üniformalarla dolaşmak... Ne vakit üç beş kişi bir arada yakaladınız, basacaksınız feryadı. Bu kılıkla okuyamamaktan çalışamamaktan yakınıp, bedbaht perişan bir vaziyette haykıracaksınız. Ben de bu arada nakit meselesini çözeceğim.

Bahsettiğim tonton beyefendinin yakınları ile ticarete gireceğim. Dini bütün sosyete de gereksinmemiz olduğu bir hakikat. (Bir gözünüzü kıstığınız halde, bir yumruğunuzu sıkarak kadının burnunun dibine kadar yaklaşıyorsunuz.)

Ancak yetmez!

Milletimizin doğasında vardır merhamet. Gözyaşına ivedilikle teslim olur. Kullanacağız.

Salya sümük ağlayıp, yerlerde sürünüp, Allah adını dilden düşürmeyip, durmaksızın mağdur edebiyatı yapacağız.

Milletimizin doğasında vardır romantizm. Kullanacağız. Hep el ele gezeceğiz. Yol arkadaşlarımın hepsine birer ikişer şiir ezberleteceğiz.

Milletimizin doğasında vardır gülmece. Fıkralar anlatıp gerekirse halkın önünde tepe taklak yuvarlanacağız. İcabında sayıp söveceğiz. Zira halkımız samimiyeti de ziyadesiyle sever.

Nabza göre şerbet vereceğiz lafın kisası. Para, mevkii... Ne gerekirse... Arz talep meselesi yani...

- Peki bunları yapacak parayı nereden temin edeceksin, kuzum?

(Kendinize ve hanımefendiye birer kadeh gazoz doldurup ilk yudumu alınız ve...)

-O işin en kolay tarafı yavrum. Halktan alıp Hakk'ın emrettiği kullara taksim edeceğiz. Gece vakti denizde kaybolmuş teknelere yol gösteren fenerler gibi ümmete istikamet belirleyeceğiz. Ve hatta... Şey... Hatta... Hımmm, bir dakika! Fen, feee... Den,deni... (Boş bakışlarla kekeleyiniz.)

- Neler oluyor kuzum? Hasta olacaksın. (Dehşete kapılıyorsunuz.) Yoksa, yoksa? Sen? Hayır, evet, yok, hayır... Yoksa kör mü oluyorsun?

- Hayır hayatım, görüyorum. (Çılgıncasına gülünüz.)

- Oh, tanrıya şükür! Ama, ama şu halde yürüyemeyeceksin. Tanrım, çok bedbahtım. Neden biz, neden, neden? (Ağlayınız, dövünüz, saç başı dağıtınız; hatta rahatlatıcaksa masanın üstündeki gazoz dolu bardağı kırınız ama şimdilik gerek yok.)

-Telaşlanma güzel kanaryam. Bak üç dakikada saçların bembeyaz oldu. Yürüyor ve görüyorum.

Verem ya da kanser de olmadım henüz. Muhtemelen kardeş çıkma ihtimali ise hayli zayıf.

Diyebilirim ki, her zamankinden daha sağlıklıyım. Anlattıklarımın bir an önce gerçekleşmesi için sabırsızlanıyorum.Sanki şimdiden görür gibiyim.

- Rüya görüyorsun kuzum. Bence kendini bu hülyalara fazla kaptırma ve bu bahsi derhal kapat. Sözlerin rejime kastediyor. Unutma ki her şeyi halletsen bile 'O' var. İlkeleri, ilkelerini canı pahasına kollayan yurttaşları var.

-İşte onun için sabırlı olacağız. Şimdiki nesle yutturamayız zokayı. Bizi bir kaşık suda boğarlar. Küçükleri yetiştireceğiz. Fakir ailelerin zeki çocuklarını Hoca Efendi'nin mekteplerinde okutacak, devamızı sürececek öğretmenler, doktorlar, savcılar yetiştireceğiz. Bu arada Hoca Efendi olayını şimdilik benim tonton duymasa iyi olur. Kendisi gelenekçidir ne de olsa.

Her neyse, 15 bilemedin 20 sene dişimizi sıkacağız. Sizler evlerde, kurslarda, mahalle aralarında temellerimizi sağlamlaştırırken, bizler de kurtlar sofrasında pazarlıklara oturacağız. Geleneğin modası çoktan geçti; biz yenilikçi olacağız. Ne pahasına olursa olsun amaçlarımıza ulaşmak için gerekeni kullanacağız. Göreceksin. (Birbirinize sarılıp, nemli gözlerle uzaklara bakınız.)

-Aman Allah'ım inanamıyorum! Ağlamak istiyorum. Tanrım, ne saadet! Yoksa bütün bunlar rüya mı?

(Sana soruyor! Cevap vermeden önce son iki yılın hükümet haberlerinin başlıklarını hatırlamaya çalış. Dur, dur kaçma. Seyirci selamı için sahnede yerini al. Olanlarda herkes kadar payın var.)

iletisim@politikadergisi.com [2]

Bu yazı; Politika Dergisi, Sayı 8'de yer almıştır. Tüm fazladan özellikleri ile orijinal sayıyı indirmenizi öneririz. Sayı 8'i indirmek için [buraya tıklayınız.](#) [3]

Yorumlar

- [E-Dergi Yazıları](#) [4]

Kaynak URL (19/05/2024 - 12:29 tarihinde yazdırıldı):

<https://politikadergisi.com/makale/reja-ederim-uyu-rejep>

Bağlantılar:

[1] <https://politikadergisi.com/pd-uye/sevda-eger>

[2] <mailto:sevda.eger@politikadergisi.com>

[3] <http://www.politikadergisi.com/sites/default/files/PD8.zip>

[4] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/e-dergi-yazilari>

